[1]खातम्-[A]खातः-खातवान्, खानितः, चिखनिषितः, चाखायितः-चङ्खनितः-तवान्;

खनः, [2]खनित्रम्, [3]परिखा-खम्, [4]कूपखानः, [5]खनकः-खनिकी, खानः, चिखनिषुः, [6]चङ्खनः;

खनितव्यम्, खानयितव्यम्, चिखनिषितव्यम्, चाखायितव्यम-चङ्खनितव्यम्;

खननीयम्, खाननीयम्, चिखनिषणीयम्, चाखायनीयम्-चङ्खननीयम्;

[7]खेयम्[B], खान्यम्, चिखनिष्यम्, चाखाय्यम्-चङ्खन्यम्;

ईषत्खनः-दुष्खनः-सुखनः; — —

खायमानः-खन्यमानः, खान्यमानः, चिखनिष्यमाणः, चाखाय्यमानः-चङ्खन्यमानः;

---

1. उदित्त्वेन क्त्वायामिड्विकल्पात्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायामिण्निषेधः। 'जनसनखनां सञ्झलोः' (6-4-42) इत्यात्वम्। एवं क्तिन्यपि आत्वं ज्ञेयम्।

2. 'अर्तिलूधूसूखनसहचर इत्रः' (3-2-184) इति करणे इत्रप्रत्ययः।

3. 'अन्येष्वपि दृश्यते' (3-2-101) इति कर्मणि डः प्रत्ययः। एवम्, 'खम्' इत्यत्रापि ज्ञेयम्।

4. 'कर्मण्यण्' (3-2-1) इत्यण् प्रत्ययो भवति।

5. 'शिल्पिनि ष्वुन्' (3-1-145) इत्यत्र, 'नृतिखनिरञ्जिभ्य एव' (वा. 3-1-145) इति वचनात् कर्तरि ष्वुन्। षित्त्वात्, 'षिद्गौरादिभ्यः—' (4-1-41) इति स्त्रियां ङीष्।

6. यङन्तात् पचाद्यचि (3-1-134), 'यङोऽचि च' (2-4-74) इति लुकि यादिप्रत्ययपरकत्वाभावादात्वं न भवति।

7. 'ई च खनः' (3-1-111) इति क्यप्सन्नियोगेन धातुनकारस्य ईकारादेशः। गुणः।

A. 'हता जनस्थानसदो निकायाः कृता जितोत्खातभटद्रुमा पूः।
सदांसि दग्धानि विधेयमस्मिन् यद् बन्धुना तद् घटयस्व तस्मिन्॥' भ.का. 12-5.
'प्रवुन्यवेणीजववेनमाना खातान्तिका चीवरिभिर्निषादैः।
चाय्या व्ययद्दाशविलोकमेषभ्रेषज्झषा यासदघं स्पशन्ती॥' धा. का. 2-27.

B. 'नाखेयः सागरोऽप्यन्यः तस्य सद्भृत्यशालिनः।
मन्युस्तस्य त्वया मार्ग्यः मृज्यः शोकश्च तेन ते॥' भ. का. 6-56.